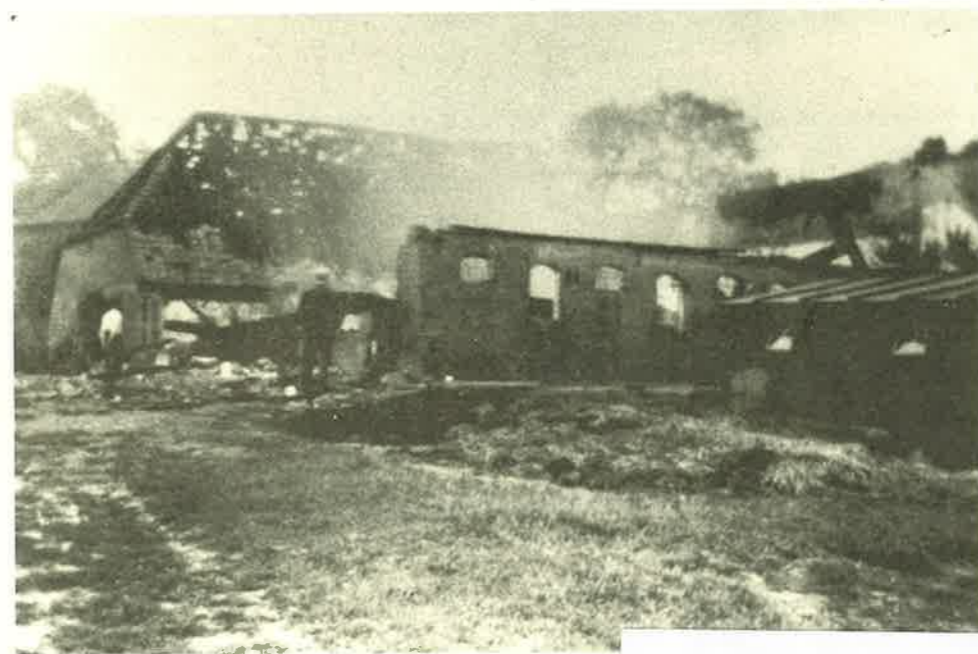

'Kroniek'

*Mededelingen
Oudheidkundige Kring
Voorst*

*26e jaargang nr. 1
2003*

Digitized by Google

G00764

Oudheidkundige Kring Voorst
(opgericht 18 december 1975)

Dagelijks bestuur

Voorzitter:

G.J. Oolman, Oolmansweg 5, 7384 ST Wilp, tel. (055) 323 12 44

Secretaris:

J.A. Roosenschoon, Rozendaalseweg 11, 7396 BB Terwolde, tel. (0571) 29 17 41

Penningmeester/ledenadministratie:

M. Niemeijer, Schoolstraat 31, 7383 CC Voorst, tel. (0575) 50 14 99

Leden:

R. Egberts, Verdijkstraat 7, 7391 SJ Twello, tel. (0571) 27 44 49

J. Groenenberg, Hietweideweg 30, 7391 XX Twello, tel. (0571) 27 60 37

Mr. J.H. Hermsen, Rozenhoflaan 10, 7201 AV Zutphen, tel. (0575) 51 52 48

J. Lubberts, Kon. Wilhelminastraat 10, 7396 AD Terwolde, tel. (0571) 29 17 60

G.B.J. Reinders, Wijkseweg 32a, 7396 BD Terwolde, tel. (0571) 27 43 32

J.A.M. Schutte-Geurtsen, P. Heinstraat 15, 7391 WK Twello, tel. (0571) 27 37 01

De contributie bedraagt € 14,- per persoon. Voor gehuwden of samenwonenden op hetzelfde post-adres € 16,50. Gironummer 16 64 122. Rabobank, rekeningnummer 36.28.09.267.

Voor het aan- en afmelden van het lidmaatschap en het doorgeven van adreswijzigingen kunt u contact opnemen met de penningmeester (zie boven).

Kroniek

Kroniek is het mededelingenblad van de Oudheidkundige Kring Voorst en verschijnt vier keer per jaar. Het wordt gratis toegezonden aan de leden van de Oudheidkundige Kring Voorst en is in beperkte aantallen à € 3,00 te koop bij het VVV-kantoor in Twello en boekhandel Oonk in Twello. Publicatie of overname van artikelen, geheel of gedeeltelijk, is alleen toegestaan met schriftelijke toestemming van de redactie en de auteurs.

Redactie-adres: H. Kleinjan, Langestraat 51, 7419 AR Deventer, tel. (0570) 641 648, e-mail: "kroniek@email.com".

Werkruimte Oudheidkundige Kring Voorst

Stationsstraat 59a

7391 EJ Twello

tel. (0571) 27 70 90

Geopend op dinsdag en woensdag van 9.00 tot 16.00 uur en op donderdagavond van 19.00 tot 21.00 uur.

ISSN 1384-8682

Kroniek 2003-1

Kroniek

Maart 2003, 26e jaargang nr. 1

Inhoud

	Blz.
Activiteitenplanning	2
Van de redactie	2
Van de bestuurstafel	J. Roosenschoon 3
Gewone aparte dingen	L. en G. Sevenster 4
Een Duitse kijker	B. ten Bosch 6
Deining in de Doornweerd	W. Tempelman 8
Oproep	T. Spikker 12
Aanvulling artikel over verenigingsarchieven	L. en G. Sevenster 12
Twee nieuwe foto's ontdekt	K.W. Gorter 13
De Dernhorst en de familie Alberts	A.M.W. Resius 17
Het weiden van vee langs de publieke wegen	J. Lubberts 21
Oorlogsfotoexpositie	B. ten Bosch 23
Groot Oerink en zijn bewoners	G. Groenewold 24
Jaarverslag 2002	J. Roosenschoon 28
Uit de bladen	J. Roosenschoon 30
Nieuwe aanwinsten	J. Lubberts 31
17 mei: genealogische dag in Harfsen	32
Geschiedenis herhaalt zich...	32

Foto omslag:

Op 7 april 1945, vier dagen voor de IJssel-oversteek van de Canadezen bij Wilp, werd boerderij "Het Veen" door jachtvliegtuigen in brand geschoten en gebombardeerd, omdat de boerderij in het schootsveld stond van de Canadese artillerie. Deze en vele andere foto's zijn te zien tijdens de oorlogsfotoexpositie van 3-5 mei a.s. (zie "Oorlogsfotoexpositie" op pag. 23).

Foto coll. OKV.

Tenzij anders vermeld komen alle foto's in deze Kroniek uit de collectie van de O.K.V.

***De Kroniek verschijnt vier keer per jaar:
in de maanden maart, juni, september en december.***

***Uiterste inleverdatum kopij voor de volgende Kroniek:
1 mei 2003***

Kroniek 2003-1

1

Activiteitenplanning

Jaarvergadering 10 april

Jaarvergadering van de Oudheidkundige Kring Voorst op donderdag 10 april 2003. Aanvang: 20.00 uur. Plaats: De Pompe, Dorpsstraat 41 in Wilp.

Agenda:

1. Opening
2. Notulen jaarvergadering 11 april 2002 (zie Kroniek nr. 2, 2002)
3. Mededelingen
4. Jaarverslag secretaris (zie deze Kroniek, pag. 28)
5. Financieel jaarverslag
6. Verslag Kascontrolecommissie. Hierin hebben zitting de heren Schuth en Veenfliet.

7. Begroting 2003 (zie Kroniek nr. 4, 2002)
8. Bestuursverkiezing. Aftredend en herkiesbaar zijn Ruud Egberts en Hans Hermsen. Tussentijds aftredend is Josien Schutte. Het bestuur beraadt zich nog over een kandidaat. (Tegen)kandidaten kunnen tot 3 april bij de secretaris bekend gemaakt worden.
9. Rondvraag
10. Sluiting

Na de pauze geeft Bertus ten Bosch met dia's een voorproefje van de "Oorlogsfoto-route" zoals die 3, 4 en 5 mei op de Wilpse Klei te volgen zal zijn.

Oorlogsfotoexpositie 3-5 mei

Fototentoonstelling over de oorlogshandelingen (oversteek over de IJssel) op de Wilpse Klei in april 1945. Er wordt een wandeling uitgezet over de hele

Wilpse Klei waarbij op diverse plaatsen foto's met verklarende teksten zijn te zien. Voor meer informatie zie het artikel op pag. 23.

Van de redactie

Boven dit "Van de redactie" treft u normaal gesproken de "Activiteitenkalender" aan. Om niet bij iedere activiteit een ledenbrief te sturen, staan de OKV-activiteiten in de Kroniek aangekondigd. Helaas lopen de planning van de Kroniek en van de activiteiten niet altijd gelijk op. Vandaar dat u

onlangs een activiteitenoverzicht voor het jaar 2003 toegezonden kreeg. Maar dat wil niet zeggen, dat we in de Kroniek niet staan bij die activiteiten. Vaak zijn ze wel de moeite waard om er wat meer over te vertellen.

Eén van die activiteiten is de oorlogs-

fotoexpositie. Over het hoe en waarom leest u in deze Kroniek op pagina 23.

Met de herdenking en viering van 4 en 5 mei in het zicht blijven ook dit jaar weer verhalen komen over de Tweede Wereldoorlog. In deze Kroniek zijn een aantal pagina's gewijd aan deze - ook voor onze regio - zo belangrijke historische gebeurtenis. Naast genoemde expositie is er onder meer een beschrijving van een bijzondere

kijker en heeft de heer Tempelman het verhaal van verzetsman Hans Hüsken beschreven. Verder beschrijft K.W. Gorter zijn speurtocht naar nieuwe foto's van George Logan, één van de vliegeniers waarover hij in vorige Kronieken schreef. Maar dit is geen special over de oorlog: ook over andere oudheidkundige zaken valt voldoende te lezen.

Van de bestuurstafel

door J. Roosenschoon

De eerste lezing van 2003 zit er al weer op. De heer Kamstra hield 27 februari een volle zaal van het Stationskoffiehuis bezig met oude schoolplaten. Heel wat platen van Isings, Jetses en anderen passeerden de revue en voor de meeste aanwezigen was het een feest van herkenning. Het bestuur hoopt dat met deze avond veel mensen een genoegen is gedaan.

De volgende OKV- bijeenkomst, op 10 april, is weer van een heel andere orde. Na de jaarvergadering vertelt Bertus ten Bosch over de plannen die hij met Gerrit Mulder heeft ontwikkeld voor een fototocht op de Wilpse Klei op 3, 4 en 5 mei. Dat belooft een hele boeiende gebeurtenis te worden. Eén van onze leden, Herald Boevenbrink, is bezig een website te maken voor de OKV. Het is even uitplussen welke gegevens er precies op moeten staan. Er moet bijvoorbeeld bepaald worden of er ook foto's op moeten staan, of indexen van archieven en eventueel de Kroniek. Herald gaat deze gegevens dan op een overzichtelijke manier rangschikken. De bedoeling is dat bezoekers ook kunnen gaan reage-

ren of vragen stellen. En verder moeten mensen zich ook als lid kunnen aanmelden of een verhuizing doorgeven. Het begin is er en dat ziet er goed uit. Zodra onze site bezoekwaardig is, zult u hier het adres vinden.

Zoals u ook in het jaarverslag kunt lezen, hebben we binnen onze gelederen een aantal vacatures. De heer Huisman, die zo uitstekend de fotorubriek in het Voorster Nieuws verzorgde, gaat ermee stoppen. Wie vindt het leuk dit werkje van hem over te nemen? Verder zoeken we nog een zaalwachter voor de dinsdagmiddag. Dat is iemand die op dat dagdeel bezoekers aan de Stationsstraat ontvangt en ze wegwijs maakt. Aangeboden: prettige collega's en een interessante werkkring! Een derde vacature betreft de archieven van andere verenigingen en organisaties. We zoeken iemand die achter deze archieven aan wil gaan en ze in samenwerking met de gemeente-archivaris gereed wil maken voor bewaring.

Gewone aparte dingen

De grenspaal

De gemeente Voorst heeft zeer veel monumenten. Op 1 januari 2003 waren er 93 Rijksmonumenten en 174 gemeentelijke monumenten. Een monument bestaat uit een hoofdobject en soms één of meerdere bijobjecten. Zo hoort bijvoorbeeld bij een boerderij een steltenberg en een bakhuis. Deze drie objecten worden samen omschreven als één monument. Het landhuis "De Matanze" omvat tevens het prieel, de koetsierswoning en het koetshuis. Soms bestaat een monument uit één object, bijvoorbeeld een transformatorhuisje, een hagelkruis, een Mariakapelletje of... een grenspaal. In de gemeente Voorst staan nog drie palen op de grens met de gemeente Apeldoorn. Deze palen hebben een zeer oude geschiedenis.

De Hoge Heerlijkheid Het Loo

In opdracht van de Staten van Gelderland mat en karteerde de landmeter Willem Leenen het rechtsgebied dat aan Prins Willem IV ter gelegenheid van diens verheffing tot erfstadhouder was aangeboden. De kaart werd in het tijdvak 1748-1762 vervaardigd. We weten dat landmeter Willem Leenen in augustus 1748 een tekening met bestek maakte voor 75 te leveren grenspalen. Aanvankelijk betrof het eikenhouten palen van ruim twee meter hoogte die op pollen (kunstmatige hoogten) werden geplaatst. Vanwege de beperkte duurzaamheid van de houten palen werd al vrij spoedig overgegaan tot het

door L. en G. Sevenster

plaatsen van stenen palen. In 1771 was op initiatief van rentmeester J.H. Roschet in het oosten tussen Teuge en Loenen een begin gemaakt met een duurzame vernieuwing. Daar stonden later 26 nieuwe Bentheimer zandstenen palen, ook weer meer dan manshoog met daarin uitgehakt de letters LOO en de nummers 1 tot 26. Enkelen hiervan staan nu nog in de gemeente Voorst in Klarenbeek, namelijk één bij Henkenburgweg 4, één bij Dalkweg 8 en de mooiste staat bij De Kar 1 en is eigendom van de grondeigenaar, de heer W.J.Th. Bloem.

Van het plaatsen van de eerste 26 stenen palen is geen verslag bewaard gebleven. We kunnen wel het verslag raadplegen dat Landdrost Lubbert A. Torck schreef nadat hij op 31 oktober 1750 de aanwijzing van de grenspunten hier had bijgewoond. We geven het fragmentarisch weer.

"Op die ochtend langs de "Weteringh gegaan sijnde tot even voorbij de Karremanshuijs leggende ter regter sijde van de Tolweg als men gaat van Apeldoorn nae Zutphen...dan regtsom een kleinje distantie op een heuveltje alwaar een poll is opgeworpen...van daar wederom gegaan regthoekig regtsom tot bij de Wetering die in de Heerlijkheit blijft sijnde maar een korte distantie alwaar een gat is gegraven om een paal te setten".

In dit gat staat sedert 1794 stenen paal "Loo" nummer "11" als bekendste grenstenen van de Hoge Heerlijkheid Het Loo. De

De grenspaal no. 11 in het landschap langs de "Grote Leigraaf" bij De Kar 1 in Klarenbeek, eigendom van de heer W.J. Th. Bloem. (Foto L. Sevenster, 1991)

drie Rijksmonumenten staan heel gewoon en onopvallend in het landschap, maar hun geschiedenis is heel apart. Meer gegevens over de grenspalen kunt u vinden in het boek: "Caart der Limitten van de Hooge en Vrije Heerlijckhijdt van Het Loo" van professor dr. ir. L. Aardoom uit 1989. Een exemplaar is in de bibliotheek van de OKV aanwezig.

De kop van grenspaal 11 bij De Kar in Klarenbeek-foto L. Sevenster 1991.

Een Duitse kijker

Enige tijd geleden kwam mevrouw Kruitbosch uit Twello bij mij op bezoek bij de O.K.V. In een plastic tas bracht ze een soort kijker mee. Deze had vanaf de bevrijding bij haar op zolder gelegen. Ze vroeg of wij er belangstelling voor hadden. Nou, dat had ik wel.

Het is een kijker van aluminium die ongeveer 3 kg. weegt. Hij is 28 cm. lang en 18 cm. breed en heeft een kijkhoek van 240 graden. Dus als je recht naar voren door de kijker kijkt, dan kijk je schuin naar boven. Ik kreeg al direct het idee dat het iets met luchtafweer te maken had. Op de kijker zit een plaatje met de volgende gegevens:

blc
Beob. F. 12x60
für
EM 4M R40

Verder staat er aan de onderkant het nummer 223989.

Als je door de kijker kijkt, zie je een schaalverdeling met getallen. De kijker verkeert in uitstekende conditie, maar moest alleen schoongemaakt worden. Toen ik hem thuis op de tafel had liggen, kon ik zo alle schroefjes losdraaien en heb ik hem helemaal schoongemaakt, de verzilverde spiegels waren dof geworden. Ook waren de draaiende delen, voor verstelling van het oculair, vast gaan zitten.

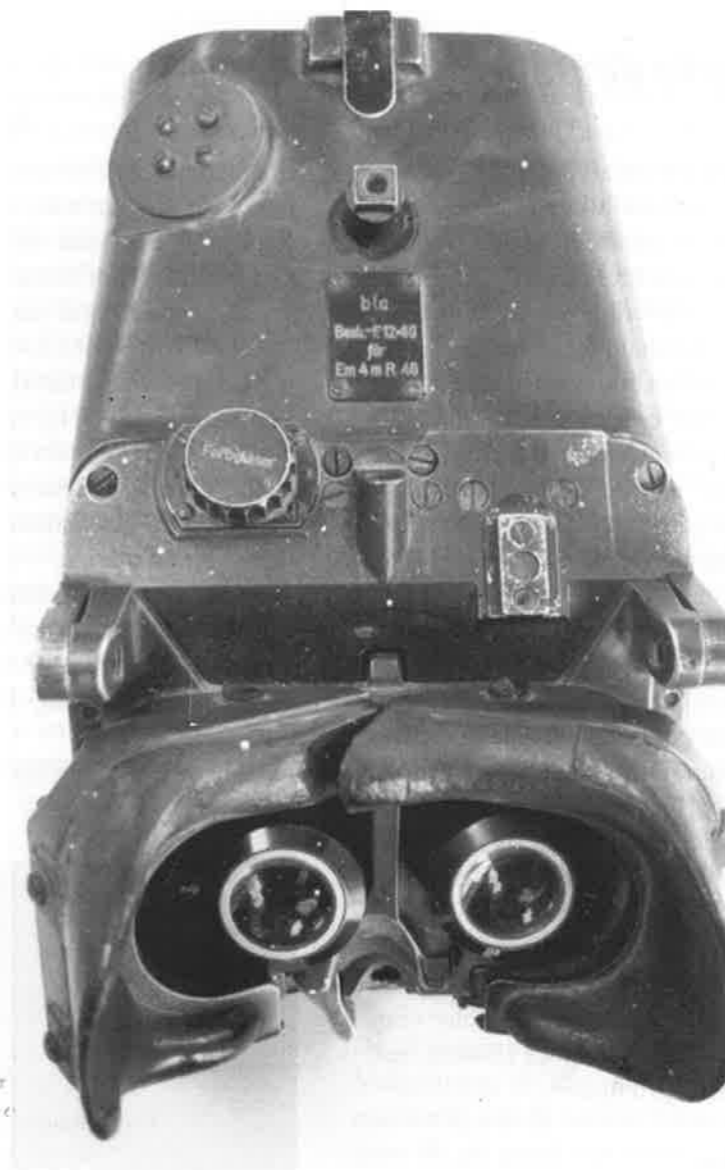
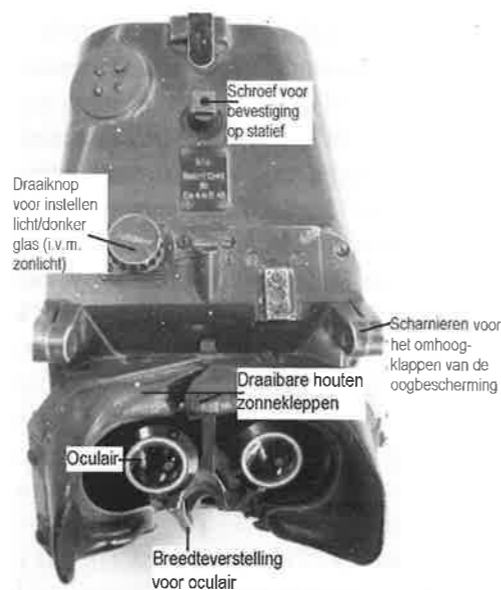
Nu is hij helemaal schoon en alles werkt weer. Hij ligt bij mij thuis in de vitrine bij

door B. ten Bosch

de andere oorlogsattributen, omdat de O.K.V. geen ruimte heeft voor zulke spullen. Maar hij blijft natuurlijk van de vereniging. Maar om zeker te weten wat voor kijker het is, heb ik een vraag geplaatst in de "TERUGBLIK", het maandblad van de Documentatiegroep '40-'45. Daarop kreeg ik de volgende reactie van de heer Bruin van het eiland Vlieland.

De betekenis van de afkortingen en andere gegevens laten zich vertalen als:

blc: Duitse lettercode Zeiss, Carl,
Militärabteilung Jena.
Beob. F. Beobachtungs Fernglas.
für EM 4M R40
Entfernungsmessgerät mit
een basis van 4 meter.

De kijker maakt deel uit van het Kommandogerät 40, een vuurleidingstoestel voor de Luftwaffe Flak.

Dit apparaat werkte op de lineair-geometrische basisprincipes en kon vrijwel volautomatisch de hoogte en koers van een vliegend doel bepalen. De kijker, waarvan

er drie op dit toestel zaten geschroefd, werd gebruikt om de afstandmeter op haar doel gericht te krijgen.

De heer Leite uit Arnhem voegt daar nog aan toe dat R 40 staat voor Raumbild 40. Dit toestel heeft een bereik van 1.200 tot 100.000 meter.

Deining in de Doornweerd

In de Kroniek van maart 2000 (23-ste jaargang, nr.1) werd een bijdrage opgenomen van Herman Huisman, getiteld: "De onderduikers van de Molenstraat". Huisman sprak in deze aflevering van de gebroeders De Haan en Huisman, die in het begin van 1944 een schuilhut bouwden in het Schuurmansbosje. Dat bosperceel was destijds gelegen naast en achter boerderij "De Boerenkamp" aan de Zonnenbergstraat. Een bijgevoegde situatieschets gaf nauwkeurig de ligging weer.

Na de operatie "Market Garden" namen de Duitsers een groot aantal Engelse piloten van (vracht)zweefvliegtuigen gevangen en zetten deze per trein, via Apeldoorn, op transport naar Duitsland. Tussen dorp Twello en het Holthuis werd één van deze transporttreinen, waarschijnlijk door activiteiten van de ondergrondse, tot stoppen gedwongen. Van deze onverwacht geboden gelegenheid maakten piloot J.B. Corless en zijn co-piloot gebruik uit de trein te ontsnappen. De twee Engelse vliegers kwamen in contact met Hüsken, een lid van de ondergrondse.

Hans Hüsken

De rol van deze Twellose verzetsman is in de regionale geschiedschrijving wat onderbelicht gebleven. Ter verduidelijking daarom deze bijdrage.

J.B.A. Hüsken werd op 2 september 1913 in Düsseldorf geboren, als zoon van Johannes Albertus Wilhelmus Hüsken en Aleida Dorothea Koot. Zijn vader was als

door W. Tempelman

particulier chauffeur werkzaam. Toen Hans ongeveer vijf jaar was, verhuisde de familie naar Nederland en vestigde zich in Colmschate. Hier bezocht Hans de lagere school. Na de dood van zijn moeder hertrouwde zijn vader. De omstandigheden waren er niet naar dat Hans de kans kreeg verder te leren. Hij was werkzaam in Twello bij meubelfabriek La Paloma, een aantal jaren bij de spoorwegen en trad door bemiddeling van majoor Diepenbrugge in dienst bij de marine.

Als marinier der 3e klasse vertrok hij in 1936 naar Indonesië om eerst op 3 februari 1940 terug te keren. Op 15 juli van dat jaar volgde eervol ontslag uit de Koninklijke

Marinier Hans Hüsken (foto coll. mevr. E.A. Schümacher)

Marine. In afwachting van een nieuwe functie ontving hij een wachtgeld. Om ruimer in de financiële middelen te komen accepteerde hij een tijdelijke functie als medewerker van de centrale keuken aan het Sijzenbaanplein te Deventer.

Al voor zijn vertrek naar Indonesië had hij op danses in het Deventer Sint Jozefgebouw de Twellose Diny Willemsen leren kennen die met haar ouders in een boerderij aan de Doornweerdstraat (nu nummer 5) woonde. Het waakvlammetje der prille verliefdheid bleef vier jaar branden om vervolgens aan te wakkeren tot een gloedvolle relatie en op 9 augustus 1941 trouwden Hans en Diny. De jong gehuwden vonden een onderkomen in de boerderij in de Doornweerd. Al spoedig legde Hans contacten in kringen van het verzet te Deventer (eerder al in Vorden en Barchem via een broer van Diny) en zodoende kreeg hij bemoeienis met de gevluchte Engelse piloten.

Hüsken, een goede kennis van de gebroeders De Haan en Huisman, wist van de hoed en de rand aangaande het verborgen onderkomen in het Schuurmansbosje. Hij vroeg en kreeg toestemming de twee Engelsen voor een paar dagen in het "hol" te verbergen. Wel zou Hüsken verantwoordelijk blijven voor de Engelse gasten.

De gebroeders De Haan en Huisman gaven hun fiat aan dit voornemen, in het volle besef dat bij een eventuele Duitse inval hun leven gevaar liep.

Aanvankelijk vonden de Engelse piloten een onderdak bij de heer Rensen aan De Ziele. Deze achtte de situatie na een week te gevaarlijk en Hüsken haalde de mannen

op. Ze verbleven gedurende de middag op de boerderij en 's avonds bracht Hans ze naar het "hol". De Engelsen konden alleen 's nachts of in de vroege ochtenduren een frisse neus halen. Verder verveelden ze zich stierlijk. (Aangaande hun leefomstandigheden en de voedselvoorziening verwijs ik graag naar het artikel van de heer Huisman.)

Op 10 oktober 1944 vertrok Hans om ongeveer 15.00 uur naar De Ziele om Engelstalige lectuur voor de onderduikers te halen. Gekleed in een overall en met een schop aan de fiets (alsof hij bij de Todtorganisatie werkte) reed Hans door de Voordersteeg om daarna binnendoor De Ziele te bereiken. Hij vertelde de heer Rensen dat hij naar Deventer moest voor overleg en vroeg hem of de overgang bij de brug veilig was. Hij reed eerst naar Schalkhaar om daarna een bezoek te brengen aan de familie Uiterwijk, een lid van de Deventer ondergrondse, in de Swaefkenstraat. Tijdens zijn bezoek liet hij zijn (goede) fiets buiten staan. Dit werd aanleiding voor een tragisch voorval.

De 27-jarige SD-er W. Pino, afkomstig uit Valkenburg, en een réchercheur (en ex-muzikant) van de Amsterdamse politie namen de zo goed als nieuwe fiets van Hüsken in beslag. Zo'n fietsenvordering had Hans al eens eerder meegemaakt en onder geen beding wilde hij afstand doen van zijn tweewieler. Hij beende naar buiten, vastbesloten zijn waardevolle bezit terug te krijgen. Daarbij ontstond een schietpartij en waarschijnlijk heeft Hans, die in het bezit was van een revolver, een schot

gelost op Pino, dat echter niet dodelijk was. Wat er daarna precies gebeurde kwam uit de getuigenverklaringen niet geheel duidelijk naar voren. Het ontzielde lichaam van Hans Hüsken werd (volgens het Deventer Dagblad in een boerenkoolveld) aangetroffen. Dokter Bosgieter, die de lijk-schouwing verrichtte, vertelde later dat het lichaam doorzeefd was geweest met kogels.

De schietgrage Pino, die tijdens zijn proces na de oorlog in de rechtszaal zelfs nog een demonstratie van zijn kunnen wilde geven, haalde zijn gram.

Pino kon bogen op een rijke ervaring in de krijgskunde. Als lid van de SS werd hij ingezet in Frankrijk, Joegoslavië en Italië. Met de bajonet op het geweer vocht hij bij Kiev en Rostock om in 1944 bij de SD geplaatst te worden. Persoonsbewijzen controleren, treincontroles uitvoeren en fietsen vorderen vormden nu zijn stiel. Bij het uitoefenen van deze werkzaamheden kreeg hij nog enkele keren de kans zijn schutterscapaciteiten te gebruiken. Deze dag opnieuw.

Kortom: Hans Hüsken had geen enkele kans.

“Rampdag” 10 oktober 1944

Op de overlijdensakte (530, Burgerlijke Stand, Deventer) werd vermeld dat Hans op 10 oktober 1944 om 19.00 uur is overleden. De familie in Twello was onbekend met de gang van zaken. Toen vader en moeder Willemsen zich met het verstrijken van de avondlijke uren ongerust toonden, wist Diny die onrust wat te sussen. “Hij zal zo wel komen”, merkte ze op maar

echt overtuigd van een goede afloop klonk het geenszins. Hans had haar ooit eens gezegd: “Als ik ’s avonds om acht uur niet thuis ben, kom ik de volgende ochtend wel”. De gehele avond en nacht verkeerde de familie in de Doornweerd in het ongewisse. ’s Ochtends tegen elf uur kwam de heer Jan Wijnbergen, die een slagerijtje dreef in de Doornweerdstraat, verontrust poolshoogte nemen. In Twello had hij reeds vernomen van Engelse piloten in het “hol”. Hans moest ze daar weg halen, waar schuwde hij. Een broer Huisman en Antoon de Haan kwamen ook informeren. Zij deden navraag bij Rensen, die van de gelegenheid gebruik maakte hen de Engelse boeken mee te geven.

Om twaalf uur stopte in de Doornweerdstraat een jeep waar vier militairen uitstapten. Naar later bleek twee Duitsers en twee SS-ers. Zij verhoorden Diny, die beweerde dat haar man in krijgsgevangenschap zat, en haar vader, doorzochten het huis maar moesten onverrichterzake vertrekken. Wel namen de heren uit de kelder nog aan voedsel mee wat van hun gading was.

Diny, die steeds ongeruster werd, ging naar Schalkhaar om te vragen of Hans daar was. Ze hoorde hier dat er in Deventer, in de buurt van de Swaefkenstraat, een schietpartij was geweest waarbij de ondergrondse betrokken zou zijn geweest. Bij de Swaefkenstraat aangekomen, zag ze dat de buurt was afgezet waardoor ze geen contact met de familie Uiterwijk kon leggen.

Een broer van Hans, Anton Hüsken, woonachtig in Deventer, kon in zijn functie van

Begrafenisstoet opgesteld aan de Raalterweg (foto coll. mevr. E.A. Schümacher)

onbezoldigd rijksveldwachter op het politiebureau informeren en verkreeg zekerheid over de trieste gang van zaken. Naast de kist in het mortuarium waren aanvankelijk twee bewakers geposteed. Pas nadat deze vertrokken waren en Diny door het ziekenhuispersoneel van hun vertrek op de hoogte was gesteld, kon zij naar Hans toe. De kist was verzegeld en er bestond geen mogelijkheid om afscheid te nemen. Op zaterdag had in stilte de begrafenis plaats op de Algemene Begraafplaats in Deventer. Verscholen tussen het groen was broer Anton de enige getuige.

Op 3 juni 1945 formeerde zich aan de Raalterweg te Deventer een stoet die het stoffelijk overschot van Hans begeleidde voor de herbegraving met militaire eer op de R.K. begraafplaats te Duistervoorde.

Graf op de R.K. begraafplaats te Duistervoorde (foto coll. mevr. E.A. Schümacher)

Oproep

Mijn naam is Ton Spikker. Ik woon momenteel in Zutphen, maar ben geboren en getogen in de Posterenk.

Mijn grote hobby is streekgeschiedenis en ik verzamel kastelenboeken, waarvan ik er nu ongeveer 750 heb, evenals ruim 100 archiefmappen met o.a. krantenknipsels over kastelen en landhuizen.

Onlangs heb ik een artikel gepubliceerd in het Tijdschrift voor de historie van Zutphen en omgeving.

Voor een nieuw artikel ben ik op zoek naar informatie, vandaar deze oproep.

In 1781 kocht Carel Frederik Wesselman, muntmeester in Utrecht, de heerlijkheid Helmond voor het in die tijd formidabele bedrag van 155.000,- gulden.

U zult zich afvragen wat dat met de gemeente Voorst te doen heeft, maar het interessante is dat de moeder van deze heer Wesselman afkomstig was van Klarenbeek. Zij was Hendrina Pluym, dochter van Teunis Pluym die voor de familie Krepel eigenaar was van een kopermolen in Klarenbeek. Haar moeder was

Aaltje Lubberts en kwam uit Nijbroek. Bovendien bezat de familie Wesselman o.a. een papiermolen in Nijbroek.

Nu heb ik de volgende vragen:

* Wie heeft informatie of kan mij zeggen waar ik informatie kan vinden over de activiteiten van de familie Pluym en Wesselman in Voorst in de 18de eeuw?

* Is er een genealogie van de familie Lubberts voorhanden?

* Wie heeft er informatie over een papiermolen in Nijbroek?

Ook andere informatie is van harte welkom.

Reacties kunt U sturen naar de redactie van 'Kroniek'.

Alvast hartelijk bedankt voor uw moeite.

Met vriendelijke groet,
Ton Spikker

Aanvulling artikel over verenigingsarchieven

door L. en G. Sevenster

In de Kroniek van december 2002 staat op bladzijde 5 in het artikel over de archieven van verenigingen dat de dorpen Teuge en Klarenbeek niet voorkomen in het

adresboek uit 1924. Ons is echter gebleken dat Teuge vermeld staat onder Twello en Klarenbeek onder Voorst.

Twée nieuwe foto's ontdekt

door K.W. Gorter

National Archives at College Park

Begin dit jaar verscheen in de Kroniek 2002-1 al een foto van de Amerikaanse piloot 1e luitenant George H. Logan jr., die op 2 oktober 1944 met zijn P-51D Mustang in Terwolde crashte. Tijdens mijn vakantie in de Verenigde Staten van Amerika heb ik op 26 en 27 augustus 2002 een bezoek gebracht aan één van de nationale archieven. Het betrof hier de vestiging van de National Archives in College Park, Maryland. Deze vestiging ligt niet ver van de hoofdvestiging in Washington, D.C. Via e-mail en briefwisseling had ik van tevoren enkele malen contact gehad met een medewerker van de Still Picture Branch, een afdeling die verantwoordelijk is voor het fotoarchief. Zij verschaften mij de fotonummers van foto's die verschillende posities laten zien van bemanningsleden aan boord van een B-24 Liberator bommenwerper.

Op de eerste dag werd door een medewerker van het informatie- en oriëntatiecentrum op de begane grond een zogeheten research card aangemaakt. Dit identiteitspasje geeft je dan drie jaar lang toegang tot alle nationale archieven. De vestiging in College Park heeft meerdere verdiepingen. Mijn belangstelling ging uit naar verdieping 2 (militaire documenten) en verdieping 5 (foto's). Door bijvoorbeeld de fotonummers in een boek of in de computer op te zoeken kan je eenvoudig achterhalen in welke archiefdozen de foto's zitten. Een verzoek tot het opvragen van bepaalde dozen wordt schriftelijk gedaan.

Deze kunnen alleen door medewerkers uit het archief worden gehaald. Ter plekke kun je deze dan bekijken en eventueel bepaalde documenten en foto's kopiëren. In de toekomst hoop ik nog eens een bezoek te mogen brengen aan dit uiterst modern en professioneel opgezette archief.

De foto's...

In dezelfde doos waarin ik foto's m.b.t. B-24 Liberator-bemanningen vond, vond ik tot mijn grote verbazing twee foto's waar Lt. George Logan op staat. Op een speciaal apparaat kon ik daar reproducties van laten maken op fotopapier. Op het eerste gezicht lijken de foto's niet zo bijzonder, maar door de bijschriften te lezen wordt het een en ander duidelijk. Hieronder een vertaling van de originele bijschriften.

De meeste van deze Noord-Amerikaanse P-51 Mustang-piloten hebben Londen nog niet bezocht, maar zij zijn onderweg om op te stijgen voor de eerste langeafstands-escortemissie van Engeland naar Rusland. Ze hebben 16 kaarten bij zich voor de route, chocoladerepen als versnapering en enkele andere noodzakelijke dingen.

Zittend van links naar rechts in de truck op weg van de briefing room naar de vliegtuigen:

*Lt. James Lane, Medford, Massachusetts;
Lt. George C. Smith, Los Angeles, California;*

Lt. Charles Shilke, Somerset, Pennsylvania;

Cpl. Anthony D. Fiore, Attleboro, Mas-

sachusetts;

Lt. J.C. Norris, Amesa, Texas;

Lt. Donald Emerson, Pembina, North Dakota;

Lt. G.W. Hunt, Hays, Kansas;

Lt. George Logan, Montclair, New Jersey; en

Lt. Joe Higgins, Philadelphia, Pennsylvania.

(Photograph No. 342-FH-3A-12167-53360 A.C.; National Archives at College Park, College Park, Maryland, USA).

8th Army Air Force Mustang-gevechtspiloten van kolonel Don Blakeslee's groep zijn net teruggekeerd in Engeland van de eerste 'shuttle-missie' van Engeland naar Rusland waarbij ze bommenwerpers escorteerden boven Duitse doelen. Later escorteerden ze zware bommenwerpers boven doelen in Roemenië en Hongarije. Op de terugweg van Italië naar Engeland vielen de bommenwerpers doelen aan in Zuid-Frankrijk.

Van links naar rechts, staand:

Capt. Neil van Wyk, 349 East 18th St., Patterson, New Jersey;

Lt. Harry Dugan, 837 Lowell St., Denver, Colorado;

Lt. Farris F. Harris, 4124 Polk Ave., Houston, Texas;

Lt. Charles H. Shilke, Somerset, Pennsylvania;

Lt. Richard Corbett, 523 West Washington Ave., Madison, Wisconsin;

Col. Benjamin S. Kelsey, Waterbury, Connecticut.

Zittend: Lt. G. Wayne Hunt, 501 Ash St., Hays, Kansas;

Lt. Joseph Patteeuw, 4185 Newport Ave.,

Detroit;

Lt. George H. Logan, Montclair, New Jersey;

Lt. George C. Smith, 2603 Sischel St., Los Angeles.

(Photograph No. 342-FH-3A-12168-53361 A.C.; National Archives at College Park, College Park, Maryland, USA).

Het blijkt hier te gaan om de historische escorte-shuttlemissie naar Amerikaanse bases in Rusland. Een missie die werd geleid door kolonel Blakeslee van de 4e Fighter Group.

Van 21 juni tot 5 juli 1944 deden 49 piloten (incl. kol. Blakeslee) van deze groep mee aan de missie die ging van Engeland naar Rusland en van daar uit naar Italië en uiteindelijk weer terug naar Engeland. Terwijl 1000 bommenwerpers de aandacht afleidden door boven Berlijn te vliegen, escorteerden drie squadrons van de 4e Fighter Group (elk bestaand uit 16 vliegtuigen) en een squadron van de 352e Fighter Group 104 zware bommenwerpers die doelen bestookten tussen Engeland en Rusland. Na op Russische bases voorzien te zijn van brandstof en munitie zouden ze dan weer doelen bestoken in Polen onderweg naar bases in Italië. Van Italië zou men dan missies vliegen boven Hongarije en Frankrijk alvorens naar Debden, Engeland terug te vliegen.

Door inspanningen, personeel en materieel te verenigen met andere luchtstrijdkrachten konden de geallieerden Duitsland vanuit drie landen en drie richtingen tegelijk aanvallen. Volgens Blakeslee was de hele missie voor de show. Dit was natuurlijk waar, maar het zou de Duitsers onbe-

53360 AC

53361 AC

twistbaar laten zien wie het luchtruim beheerste.

Van de 125 gekwalificeerde piloten van de 4e Fighter Group werden er 48 uitgekozen voor deze speciale missie. Om de mustangs op de buitenlandse bases te kunnen onderhouden gingen grondpersoneel en mechaniciens mee aan boord van de bommenwerpers; zij deden onderweg dienst als boordschutters. De eerste etappe naar Piryatin, Oekraïne, Rusland duurde zeven uur en vijftien minuten; de afgelegde afstand was 580 mijl. Omstandigheden op de bases in Rusland waren primitief, maar de gastheren waren hartelijk en wodka was er in overvloed. Het eten was niet te vergelijken met wat de piloten in Engeland waren gewend. Om de Russen niet voor het hoofd te stoten maakten ze er het beste van.

Tijdens de eerste nacht werd de basis door de Luftwaffe aangevallen. Een behoorlijk aantal bommenwerpers werd daarbij vernietigd en 15 Mustangs op de grond werden beschadigd. Een Duits vliegtuig was namelijk op grote hoogte de formatie gevolgd en had de posities doorgegeven. Twee Amerikaanse vliegers konden tijdens de aanval niet snel genoeg uit de slaapzakken komen en sprongen zo met slaapzak en al naar de loopgraven om dekking te zoeken.

Tot zover de informatie over de 'Russia Shuttle' missie. Voor wie meer te weten wil komen over de 4e Fighter Group tij-

dens de Tweede Wereldoorlog, adviseer ik onderstaande (Engelstalige) boeken te lezen.

Uit de twee afgebeelde foto's blijkt in ieder geval dat George Logan één van de 48 uitgekozen piloten was van de 4e Fighter Group die aan deze speciale missie hebben deelgenomen. Wat zijn belevenissen zijn geweest gedurende die periode is waarschijnlijk niet meer te achterhalen.

Bronnen

- Donald's Story: Captain Donald R. Emerson, a 4th Fighter Group pilot remembered; door Sandra D. Merrill; Paperback: 260 pagina's; Uitgever: Tebidine Publishing, Berlin, Maryland; ISBN: 0-9649541-4-1; 1e editie (maart 1996).

- The Debden Warbirds: The Fourth Fighter Group in World War II; (Schiffer Military History); door Frank E. Speer; Hardcover: 224 pagina's; Uitgever: Schiffer Publishing, Ltd., Atglen, Pennsylvania; ISBN: 0-7643-0725-8; (maart 1999).

Post-/Bezoekadres:
National Archives at College Park
8601 Adelphi Road
College Park, MD 20740-6001
USA
De National Archives op internet:
www.archives.gov

De Dernhorst en de familie Alberts

door mr. A.M.W. Resius

Het artikel over de Gelderse Boer in nr. 2 van jaargang 2002 deed mij besluiten de geschiedenis van het ernaast gelegen buiten, de Dernhorst, nog eens na te pluizen. Helaas is er weinig over de Dernhorst bekend. Gelukkig herinnert de Dernhorstlaan er nog aan.

De Kolkhof, de Gelderse Boer en de Dernhorst vormden samen de ingang van Twello, komende van de voormalige Twellose Dijk.

De gegevens over de Dernhorst kreeg ik van mevr. v. Ittersum uit Gorssel, een nazoot van de familie Alberts.

De meeste gegevens zijn ontleend aan een artikel uit de Voorster Vrienden van 1986.

De heer Gerrit Alberts is geboren in 1905 in huize de "Dernhorst" en heeft er zijn jeugd doorgebracht. Zijn vader, ook een Gerrit Alberts, heeft als peuter van 1-2 jaar de eerste steen gelegd van wat toen 'de nieuwe Dernhorst' werd genoemd. Dat was in het jaar 1868.

De kleine Gerrit kon dat natuurlijk niet zelf doen. Hij zat op de arm van zijn vader, Bernardus Gerardus Alberts, die de opdracht voor de bouw had gegeven.

De eerste steen die toen gelegd is, is bewaard en staat nu in de tuin van de familie van Ittersum in Gorssel. Wijlen mevrouw van Ittersum-Alberts was de zuster van de heer Alberts uit Schalkhaar en dus een kleindochter van B.G. Alberts. Ook zij is op de Dernhorst geboren.

De Dernhorstlaan omstreeks 1900 (foto coll. A.W. Peet).

Bernardus G. Alberts

Bernardus G. Alberts stamde uit een rijke familie van kooplieden en boeren. De familie stamboom gaat terug naar de zeventiende eeuw. Het stamhuis "de Gaete" was de boerderij tussen Twello en Deventer. Die boerderij is op 30 april 1972 afgebrand. Er staat nu een bungalow, destijds bewoond door de familie Roeterdink, Rijksstraatweg 17.

De boerderij is thans eigendom van de Stichting IJssellandschap te Deventer. Grootvader Alberts dreef in Deventer een import- en groothandel in koloniale waren

aan de Zandpoort en Achter de Muren, de firma B & G Alberts. Men importeerde koffie, thee, suiker enz. uit zowel oost als west Indië.

De producten werden door schepen naar Nederland vervoerd voor rekening en risico voor de koper. Later, tijdens de Eerste Wereldoorlog werd er de kwekerij van Schoneveld gevestigd.

De naam van beide landgoederen is waarschijnlijk afkomstig van de geslachtsnaam Ten(r) Derenhorst, die in de 15e eeuw in Twello voorkwam; met name in 1424 Aalbert ter Dernhorst, in 1448 Wilhelmus te Deernhorst en in 1472 Werner ten Dernhorst. In 1605 wordt de "Dernhorst" genoemd in de rekeningen van het Brandes- en Lamme van Diesenklooster te Deventer.

In het Haardstedenregister van Twello over het jaar 1749 wordt vermeld dat zich op de "Dernhorst" een lanterskamer bevindt, die bij tijd en wijle door mons. Van Delden gebruikt wordt om zich in te verpozen. Deze lanterskamer bevond zich tot ± 1904 op de boerderij "De Dernhorst" in de Dernhorstlaan, waar thans de kwekerij van de heer Schoneveld is gevestigd.

In 1785 kocht Bernardus Alberts een stuk weiland, "met derzelven houtgewassen, den Kleinen Deernhorst of Kruyncks Honschoten genaamd, gelegen in 't kerspel Wilp, groot ± 4 morgen, liggende ten zuiden het land van Arent Everts, ten noorden aan de Stouwgrave (de oude tak van "de Flierte"), ten oosten het land van de erven Gerrit Alberts (erve "De Gaete"), vrij en allodiaal goed, voor 1200 gulden van Willem Bosch en Hendrika van Die-

ren, echtelieden wonende in Deventer."

Dit weiland bestaat nog steeds, de houtgewassen hebben sinds 1899 plaats moeten maken voor de burgerwoonhuizen langs de burgemeester mr. A.C. baron van der Feltzweg en de Dernhorstlaan tot de spoorbaan Deventer-Apeldoorn.

De boerderij de "Kleine Dernhorst" zelf heeft gestaan achter huize "Vredenhof" in de Dernhorstlaan (thans potterij Nijkamp) op de plaats waar de heer Mensink omstreeks 1902 het rood stenen kippenhok liet bouwen met in het torentje een duiventil en met het nodige snijwerk versierd.

Kleinzoon Gerrit wist nog veel over zijn grootvader te vertellen. Van overlering, want grootvader was al overleden voordat de kleinzoon geboren werd. Hij vertelde dat grootvader zich elke dag per rijtuig naar zijn kantoor in Deventer begaf. Een huis-knecht deed ook dienst als koetsier. Het rijtuig nam dan niet de kortste weg, maar reed eerst de Dernhorstlaan af en ging vervolgens linksaf de dijk, nu Burg. van der Feltzweg, op, om met een wijde boog weer op de Rijksstraatweg te belanden. Alberts reed dan over zijn bezit en zag hoe de landerijen er bijstonden. Daarna hobbelde het rijtuig over de Schipbrug en ging rechtsaf over de Welle naar de Zandpoort in Deventer.

Achter het rijtuig liep steevast een blaffende jachthond. Alberts moet meerdere honden hebben gehad. Ze werden op de Dernhorst begraven, steeds weer onder dezelfde steen waar dan de naam werd ingebeiteld. Die steen is helaas zoekgeraakt.

Na de winter sloot Alberts de Dernhorst-

Villa "de Dernhorst" omstreeks 1900 (foto coll. fam. Resius)

laan wel eens af, als die bij opdooi kapotgereden werd door de boerenwagens. De omwonenden waren daar niet altijd content mee.

Gerrit Alberts

Na de dood van Bernardus G. Alberts wordt de groothandel in de koloniale waren voortgezet door de twee zoons, de heren Gerrit en Leonard Alberts. Gerrit huwt in 1902 met Cornelia M. Drooglever Fortuyn. Hij woonde als vrijgezel al op de Dernhorst en hij bracht er ook zijn bruid mee naar toe. Gerrit hield van het buitenleven. Ze woonden in de winter ook in het

buitenhuis. Uit het huwelijk werden drie kinderen geboren, twee dochters en een zoon Gerrit (1905).

Het gezin heeft tot 1920 op de Dernhorst gewoond. In dat jaar ging de groothandel in de koloniale waren ter ziele. Vader Gerrit Alberts werd mededirecteur van de Nationale Bank in Deventer. Die was gevestigd op de hoek van de Pikeursbaan en de Keizerstraat (later makelaarskantoor van Veldpape). Het gezin Alberts verhuisde naar de woning boven de bank.

De Dernhorst met bijbehorende grond en gebouwen werd in percelen verkocht. Alberts hield nog enkele kleine percelen

om te tuinieren en van de buitenlucht te kunnen genieten. Het huis de Dernhorst werd verkocht aan een mijnheer Roos uit Rijswijk. Die heeft er nog een aantal jaren met zijn echtgenote gewoond. Vader Alberts ging nog wel eens naar hem toe voor een spelletje biljart in de biljartkamer. Nadat mevrouw Roos op de Dernhorst was overleden, is haar man weer naar elders vertrokken. De Dernhorst werd verhuurd. Het oostelijk gedeelte kwam in verschillende handen. Een tijdlang is het eigendom geweest van den heer P.A. Wernink, daarna van den heer H. van Lennep, beiden uit Deventer, vervolgens is het bekend geweest als hotel pension en café "het Paviljoen".

Als zodanig kwam er een kleine beschrijving van voor in "de Aarde en hare Volken", jaargang 1902 Bijblad no. 30, waarbij de loftrampet wel heel veel werd gestoken en de natuur wel veel geweld werd aangedaan, want van heuvelhellingen, forsche dennen, edele berken en eindeloze heiden is in dit gedeelte al heel weinig sprake. Integendeel werd wel verteld, dat het daar vroeger alles akkermaalsbosch was en dat zal beter uitkomen.

En daarmee komt een einde aan de verhalen van de kleinzoon Gerrit Alberts uit Schalkhaar. Hij verloor de Dernhorst uit het oog en ging zijn eigen weg als gemeente ambtenaar.

Wie er later nog op de Dernhorst hebben gewoond, is niet duidelijk. Het moeten meerdere gezinnen zijn geweest. Wel is bekend dat er tijdens de Tweede Wereldoorlog Duitsers in het huis hebben gezeten en dat het ook nog even een gevangen-

kamp voor NSB-ers is geweest.

Na de oorlog is het huis voor velerlei doeleinden gebruikt, o.a. als showroom van antieke meubels, evenals de daar tegenover gelegen Kolkhof, die in 1958 is afgebrand. De Dernhorst werd uitgewoond en raakte steeds meer in verval.

Afbraak

In 1971 hebben Gerrit jr. en neef B.A. Alberts bij de afbraak gestaan van het markante huis. Ze hebben alleen de eerste steen kunnen redden, meer niet.

Met weemoed zullen ze nog een keer hun blik hebben laten gaan over het land waar ze hun jeugd hadden beleefd. Naar het zuiden, over de kassen van Schoneveld, waar ook de familie Tuitert en later Jansen woonde op de boerderij de Dernhorst. In het zuidoosten zagen ze nog de tuimanswoning staan, nu de Dernhorstlaan 19 waar toen Jan Willem Kruitbosch woonde, de tuinbaas. Of naar het westen, waar de grond van de Dernhorst liep tot aan de bakkerij van Schol, waar ze snoepjes haalden en waar ze speelden bij de Flierte.

Verder in het westen zagen ze in gedachten de halte Holthuizerstraat waar ze in de trein naar Deventer of Apeldoorn stapten. Het was allemaal geschiedenis geworden, zoals in 1971 ook huize de Dernhorst geschiedenis werd. De historie van drie generaties Alberts.

Oorkonde

Misschien kan het licht van de herinnering nog een keer opflikkeren als een fles wordt gevonden met een oorkonde erin. Mijnheer Alberts vertelde dat zijn vader omstreeks het jaar 1900 een perkamenten oorkonde

in een fles stopte ter herinnering aan een familiefeest dat op Dernhorst werd gevierd. Die fles is toen begraven, niet ver van de toenmalige woning van ir. S.G. van der Kreeft, en nooit meer teruggevonden. Misschien komt hij nog eens te voorschijn als een memento aan een vergangen tijdperk. Het tijdperk van de rijke grondbezitters en de kleine luyden.

Het weiden van vee langs de publieke wegen

door J. Lubberts

In het verleden mocht men vee weiden in de berm langs de openbare wegen en op de algemene gronden die toebehoorden aan de gemeente.

In de raadsvergadering van 9 mei 1827 zijn de voorschriften voor het weiden nog eens vastgelegd.

Art. 1. Het zal aan niemand vrij staan om paarden of runderen langs de publieke wegen of op de gemeente gronden te laten loslopen.

Men stelde ook meteen maar de boete vast. Deze bedroeg "van naar omstandigheden" voor tenminste een gulden en ten hoogste zes gulden. Dat waren flinke bedragen in die tijd.

Dit gold voor elk stuk vee dat niet aan een touw of leidsel was gebonden, ook als het geen schade aan andermans eigendommen had aangebracht.

Art. 2. Dit artikel behelsde de eis dat schade aangebracht door aangebonden vee aan andermans, te velde staande gewassen, moest worden vergoed.

Voor de volledigheid moet ik nog melden dat hier later het Oostelijk wegenbouwlaboratorium was gevestigd onder directie van ir. Van der Kreeft die met zijn gezin de bungalow bewoonde naast het laboratorium.

Het laboratorium is inmiddels verbouwd tot het party catering centrum Linthorst.

Art.3. Onbekende paarden of runderen die onaangelijnd op de algemene wegen of publieke gronden worden aangetroffen zullen aangehouden worden en in een schut-hok of herberg geplaatst worden. Deze zullen niet weer worden vrijgegeven dan nadat de boete en de gemaakte kosten zijn betaald. De kosten van het schutten (opbrengen door de schutter) bedroeg 50 cent en voor voeding en stalling werd 60 cent per 24 uur gerekend. Dit gold voor elk paard of rund.

Een schutter was een ambtenaar (bijv. de gemeentebode of veldwachter) die de opdracht had om loslopend vee op te sluiten (schutten).

Art. 4. De boeten kwamen ten voordele van de gemeentekas. De kosten van het schutten waren ten voordele van de bode of veldwachter. Het voergeld kwam ten goede aan de herbergier of aan de houder van het schuthok.

Art. 5. Het oppertoezicht over dit reglement werd opgedragen aan de burgemees-

ter en assessoren (wethouders). Zij moesten tegen de overtredders proces-verbaal opmaken. De bode en veldwachters mochten dit ook doen. Het artikel besluit met te zeggen "ten einde de zaak indien de boete niet goedwillig wordt betaald op de gewone wijze worden vervolgd".

Dit waren de belangrijkste artikelen betreffende het weiden van vee langs de openbare weg.

Ongeluk in 1918

Dat dit niet altijd goed ging blijkt uit een krantenartikel van 5 mei 1918:

"Voorst, 5 mei. Hoe voorzichtig men wel mag wezen bij het koehoeden bleek gisteren weer toen de 13 jarige Jenny van v.B., breiende een koe langs de weg liet grazen,

"Loslopende" koeien. Bij welke boerderij en uit welk jaar de foto is, is niet bekend.

terwijl ze de hand door het losgedraaide koetouw had gestoken. Door welke oorzaak de koe is gaan hollen is niet bekend, maar 't dier sleepte 't kind plus minus 100 m. over de weg voort, tot dat een voorbijganger het beest tot staan bracht. Hevig geschaafd over gezicht en armen werd het kind naar huis gedragen, waar het tot heden niet is tot bewustzijn teruggekeerd".

Dit stukje is letterlijk overgenomen. Conclusie: kinderen werden voor dit werk ingezet en niet om vrolijk met de koe langs de weg wandelen, maar breien. 1918, nog niet eens zo lang geleden, er moeten nog mensen leven die hierover kunnen vertellen, hetzij van zelf weten of uit overlevring.

Oorlogsfotoexpositie

door B. ten Bosch

De Oudheidkundige Kring Voorst organiseert op 3, 4 en 5 mei 2003 een oorlogsfotoexpositie op de Wilpse Klei. We (Gerrit Mulder en Bertus ten Bosch) hebben deze keer gekozen voor een fotoroute voor fietsers en wandelaars, dit in verband met de smalle weg.

Er zullen ruim 200 foto's worden geëxposeerd, die op borden langs de weg worden geplaatst. Er zijn echter ook foto's bij van meestal boerderijen die geen oorlogschade hebben opgelopen, maar waarvan we toch de historie, voor zover we die hebben kunnen opsporen, willen vermelden. De route loopt vanaf de kerk in Wilp via de Weerdseweg, Marsstraat, een stukje dijk en dan via de Binnenweg terug naar de kerk. De route is ongeveer 7½ km. lang. We willen met deze regelmatig terugkerende expositie de historie levend houden van de operatie "Cannonshot", de oversteek over de IJssel in april 1945. Dit betekende het begin van de bevrijding, niet alleen voor de gemeente Voorst, maar voor geheel West-Nederland.

Veel, vooral jongere mensen, weten niets van dit gebeuren. We hebben voor deze route gekozen, omdat de Canadezen deze weg gevolgd hebben naar het dorp Wilp en van daaruit in westelijke richting zijn getrokken. Hadden we bij de vorige expositie in de kerk van Wilp de teksten onder de foto's staan, deze keer is er een begeleidend boekje, waarin de teksten van de genummerde foto's te lezen zijn. Deze

boekjes zijn te koop in een kraam van de O.K.V. bij de kerk. De bedoeling is om bij de weg naar het voetveer een "centrum" in te richten, waar in een tent een video-film van de oversteek in 1945 te bekijken is, waar koffie en thee wordt geschonken en waar toiletten worden geplaatst. Hier worden tevens boekjes verkocht voor mensen die met het voetveer overkomen. We hebben de gemeente verzocht om de weg over de Wilpse Klei tijdens de expositie voor het doorgaand verkeer af te sluiten.

Medewerking is ons toegezegd door de Re-enactmentvereniging PPCLI (Princess Patricia's Canadian Light Infantry), die met historische voertuigen, een veldkeuken en een 25 pponder kanon plus ongeveer 15 manschappen een kampement inrichten.

Het leek ons een aardig idee om op 3 en 5 mei de expositie 's morgens om 10.00 uur te openen met een kanonschot. Omdat 4 mei op een zondag is willen we i.v.m. een eventuele kerkdienst het kanonschot achterwege laten en zal de expositie om 12.00 uur geopend worden. Alle drie dagen wordt om 17.00 uur gestopt met de verkoop van tekstboekjes. In een brief hebben de mensen van de PPCLI ons laten weten wat voor activiteiten zij kunnen verrichten.

Het is de bedoeling dat ik op 10 april na de ledenvergadering een toelichting geef op de expositie. Ik zal dan nader ingaan op een bepaalde foto.

Groot Oerink en zijn bewoners

door G. Groenewold

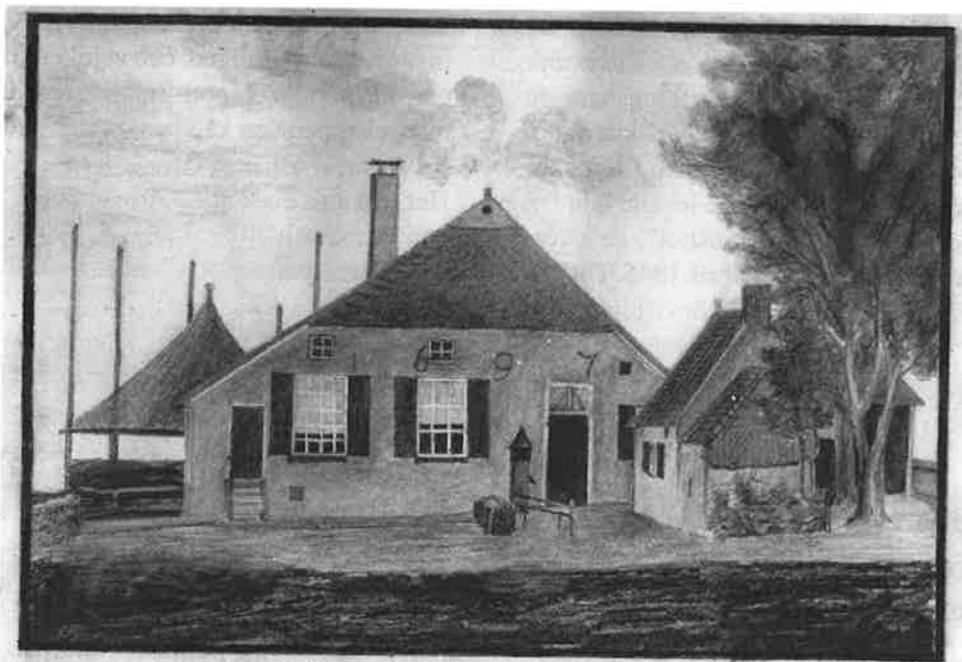
Slechts twintig meter ten noorden van de kerk van Voorst ligt boerderij Groot Oerink van de familie Kloosterboer, gebouwd in 1882. Bij de verbouwing voor de babykamer van de vierde generatie Kloosterboer op de boerderij, werd onlangs op zolder een potloodtekening gevonden van een huis "Het Oude Oerink" met muurankers: 1697. Onderaan de tekening staat 1888 en worden de initialen H.K. vermeld.

Wie is H.K.? Een Kroon uit de familie die destijds de boerderij bewoonde? Toevallig hebben de bewoners van 1707 tot he-

den allen een achternaam beginnend met de letter K.

Overgrootvader Herman (94) kan zich uit verhalen van zijn familie het oude huis nog herinneren. Het stond pal langs de zandweg (nu geasfalteerd en Voorsterklei geheten). Die zandweg liep tussen het Oude Oerink en de kerkmuur, die het terrein van de kerk afbakende.

Op de kadastrale kaart van 1832 staan huis, erf, hooiberg en boomgaard duidelijk aangegeven. Bij graafwerkzaamheden in de te-

HET OUDE OERINK.

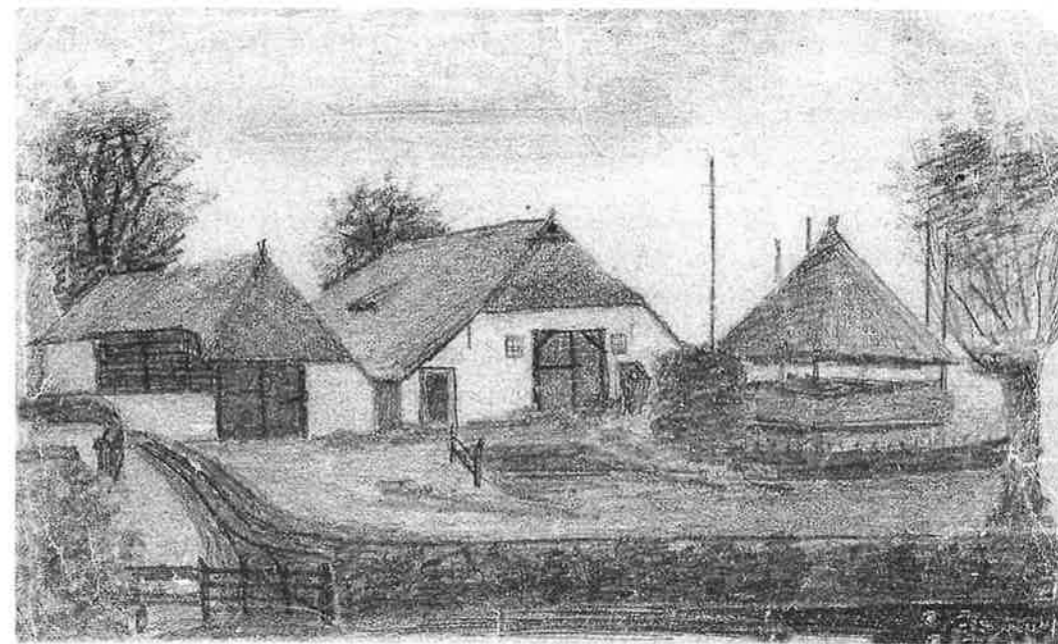
genwoordige tuin, stuiten de Kloosterboers nog steeds op puinresten. Bij het verder zoeken naar familiefoto's kwam nog een potloodtekening tevoorschijn. Ditmaal van de achterkant van het Oude Oerink uit 1882.

De naam Orinck is net als veel hoevenamen in het kerspel Voorst een typische inc-naam, waarvan er aanwijzingen zijn dat deze hoeven niet uit de vroege middeleeuwen stammen.

Op een lijst van inkomsten van de abdij uit Prüm komen een kerk en 19 boerderijen in Voorst voor. Deze boerderijen werden niet met naam genoemd, maar uit la-

tere inko-mensregisters kan worden afgeleid dat één van die boerderijen erve Oerink, nabij de kerk, was.

De hoeve wordt al in 1326 vermeld als 'Oerdinc' en 'Orinc', maar ook komen in de loop van de geschiedenis de namen Oorink, Oorinc, Oerenk, Groot Oerdink, Oordink, Noerinck en Oerinck voor. In 1357 staat in het tijosregister van de Hertog van Gelre vermeld, dat Winandus (ridder) voor het goed Orinc, groot 8 morgen, 2 stuivers en 8 denariën betaalt. De horige Lubbertus Moelinc moet in 1405 aan de abdij 1 molder rogge en 1 molder gerst betalen. Vermoedelijk is het goed Oerinck in

De twee gevonden tekeningen van Groot Oerink. Links de tekening uit 1888 van de voorkant; hierboven de tekening uit 1882 van de achterzijde.

1419 van horig naar keurmedig omgezet, net als alle andere Prümer goederen. De eerst bekende leenman van "dat guet, geheiten Oerinc, mit allen synen toebehoir, also als dat gelegen is in de kirspell van Opvoirst" was Lubbert ter Ynden, die in 1448 enkele percelen grond "streckende mitten enen eynde op die beecke ende mitten anderen eynde op den wech, die van der moellen geet in die Hoenhegge" verpandt.

Deze percelen lijken allemaal ten noorden van Orink te hebben gelegen. In 1450 wordt Lubbert opnieuw beleend met het goed Orink, maar hij geeft het een week later over aan zijn broer Arnt. Een pandontvanger geeft in 1488 het pand over aan Wychman van Eymeren, ambtman van Prüm. Vanaf dat moment is het goed Orink een eigen goed van de abdij. In 1493 is Geerlich Teynden samen met Derck Seyners en Styne Hendrix, de bewoner van "Prumer guet Oerinc". Voor 1538 is het goed veranderd in een leengoed ten Zutphense rechte. Het wordt dan omschreven als "unserm und unser kirche von Prume gudt, genant Noerinck, gelegen im kirspel von Voerst, im ampt van Veluwen, oostenwarts zu anstoesz die Kirchestraessen van Voerst, nordenwarts unsere eygen gudes gnant Moelenzienden, sich streckende uff die leyde, westenwarts anstoeszt die Noettelt myt der pastorien und sudenwarts die gemein strass".

Door Henrich van Polwick, ambtman van Prüm in Gelderland wordt het goed overgegeven aan Wilhelm van Pollwick, die ermee beleend wordt. Diens gelijknamige zoon erft in 1570 het goed. Daarna is de

leensituatie enigszins onduidelijk tot 1607 als Arndt van Honseler als erfgenaam van zijn oom Willem van Poelwijck opdracht doet ten behoeve van Gerrit van Poelwijck, die beleend wordt. Deze Gerrit draagt het goed in 1624 over aan Jan Gerrits. Wilhelm van der Muelen is dan erfgenaam van zijn neef Arndt van Honseler. Hier lopen twee ver-ervingslijnen door elkaar; mogelijk heeft dat al te maken met de latere splitsing van het goed. In 1628 erft Johan Janssen Hissink Oerinc van zijn vader en als in 1698 de 4e Johan op rij leenman is, wordt er een magescheid (boedelscheiding) opgemaakt, waarbij zijn zuster Mechtelt beleend wordt met de andere helft.

Hendrick van Velthuysen, die nog in datzelfde jaar beleend wordt door Mechteld en haar echtgenoot Frederick Hoege, heeft een dochter Geertruidt. Die erft het goed in 1720 en in 1721 wordt erve Oordink verkocht aan Willem Kersten, die overigens al in 1707 de hoeve bewoonde. In 1749 wordt het gehele goed uit de leenband ontslagen. Bij de hoeve van Kersten horen dan 4 morgen kleigrond en 4 morgen zandgrond. Willem Kersten was getrouwd met de weduwe Luitjen Jacobs van Beek, hij had bepaald dat als hij kinderloos zou overlijden de zes kinderen van wijlen Jan Janssen Hissink (de 4e) zouden erven.

Aart Kroon uit Vaassen trouwde op 23 juli 1758 met Hendrika Roelofz uit Voorst (een verre erfgenaam) en ging wonen op erve Oordink in de "Buerte". De naam "buerte of buerte" komt regelmatig voor in registers van overlijden en doopboeken. Waarschijnlijk wordt hiermee de kerkbuurt be-

doeld.

Uit dit huwelijk wordt in 1770 onder andere Evert Kroon geboren en deze Evert is in 1802 bewoner van Oordink en getrouwd met Mechteld Muller.

In 1815 wordt zoon Evert geboren en die trouwt op zijn beurt in 1845 met Everdina Wolters. Ze krijgen vier kinderen, drie dochters en een zoon. Dochter Aartje (1850) en zoon Wolter (1851) bleven ongetrouwd. Ze bleven na de dood van hun vader in 1882 en van hun moeder in 1901 op de boerderij wonen.

Hun nichtje Tonia Gardina Oolman uit Voorst (1878) trouwde met Adriaan Kloosterboer uit Wilp (1877) en in 1916 betrokken ze met drie kinderen (Herman Evert 1909, Wessel Willem 1911, Evert Anne 1914) het Oerink. In 1920 werd hier

nog een zoon Adriaan geboren. Bovendien waren er twee inwonende knechts en drie dienstbodes.

De oudste zoon Herman Evert nam de boerderij over en hij trouwde in 1942 met Hendrika Wassink. Het echtpaar kreeg vier kinderen: Adri, Gerrit, Dinie en Gerrie. Gerrit volgde zijn vader op. Van de drie kinderen die het echtpaar Kloosterboer-Ruessink kreeg (Henrie, Henriët en Annerieke) is Henrie (parttime) boer en samen met Jokelien ouder van zoon Stef.

Bronnen

De ontginningen en nederzettingen in het noordelijk deel van het kerspel Voorst-L.J. Keunen.

Archief Oudheidkundige Kring.

Archief gemeente Voorst.

Luchtfoto van boerderij "Groot Oerink", omstreeks 1900.

Jaarverslag 2002

door J. Roosenschoon

Het bestuur is in 2002 elf maal bij elkaar geweest.

Het aantal leden bedroeg in januari 2002: 854. Op 31 december waren dat er 820. Deze teruggang heeft voornamelijk te maken met een "natuurlijk verloop" en ook door een opschoning van het ledenbestand doordat de ledenadministratie nu centraal vanaf één plaats bijgehouden wordt.

Bijzondere bijeenkomsten

- Op 16 maart was de OKV gastheer voor de zusterverenigingen uit de regio. Naast het uitwisselen van ervaringen stond het onderwerp 'automatisering en nieuwe media' op het programma. Consulente van het Gelders Oudheidkundig Contact hielden een presentatie.

- Twee keer per jaar is er overleg met de archivaris, Annemarie Geerts. Jan Oolman, Jan Lubberts en Gerard Vrieling namen hieraan deel.

- Op 7 februari was er een lezing door Jaap van der Ende over troubadours.

- Zaalwachtbijeenkomsten op 12 maart en 24 september. Hier bespraken de zaalwachten met een afvaardiging van het bestuur voorkomende problemen.

- Op 11 april was de jaarvergadering in De Pompe in Wilp. Hierna hield Job Teeuwen een dialezing over het IJssel-gebied.

- Op 25 mei maakte een groep van circa 20 leden een geslaagde excursie naar 't Loo in Apeldoorn.

- Op 1 juni bemande de OKV een stand op de genealogische markt in Harfsen die zustervereniging "De elf merken" uit

Gorssel organiseerde.

- Op 22 juni maakten de vaste vrijwilligers een uitje naar Zutphen. Een geslaagde middag waar na een rondvaart over de Berkel een rondwandeling door de stad volgde.

- Op 6, 7 en 8 september stonden we met een kraam op de Klompenmarkt. Er was voldoende aanloop. Dit jaar bleek de prijsvraag nogal moeilijk te zijn.

- Hans Hermsen hield op 26 september een lezing over Teuge in de ruimte van de klootschieters.

- In het voorjaar leidden Josien Schutte en Jan Lubberts voor de tweede keer een cursus bij Welzijn ouderen.

- Henk van Baalen hield op 28 november in Terwolde een matig bezochte lezing over Deventer.

- De cursus genealogie is nog niet van de grond gekomen. De aanvankelijke cursusleider trok zich terug. Het is lastig om iemand hiervoor voor een redelijke prijs te vinden. We blijven nog op zoek gaan.

Werkgroepen

- De vrijwilligers die twee dagen in de week de Stationsstraat bemensen hebben weer veel werk verzet. Heel wat vragenstellers die langskwamen zijn dankzij hen weer wat wijzer geworden. De vaste zaalwachten op deze dagen waren: Ada van der Goot, Gerrie Groenewold, Truus Koller, Jan Lubberts en Marie Mulder.

- Het afgelopen jaar zijn heel veel foto's verworven. De meeste zijn gescand en in de computer opgeslagen. Door het boek Voorst is er vooral voor foto's uithet dorp Voorst sprake

van een inhaalslag. De fotovrijwilligers zijn: Josien Schutte, Gerrie Groenewold, Ans Schilstra en Wim Tempelman.

- Gerrit Reinders is als reizende fotograaf actief geweest op verschillende plaatsen. Hij zorgde met zijn foto's voor het vastleggen van veranderingen in de gemeente.

- Ook met het bijhouden van de documentatie zijn veel dagen gevuld. Actief hierbij waren: Truus Koller, Marie Mulder, Gerrit Mulder, Willemien Ooms, Anton Schuth.

- Gerard Vrieling houdt zich bezig met de kadastrale kaarten en houdt contact met de Stichting Industrieel Erfgoed Deventer.

- Bertus ten Bosch verzorgt alle documentatie rond de Tweede Wereldoorlog.

- De Kroniek is ook dit jaar weer vier maal uitgekomen. Gelukkig leveren een aantal leden geregeld lezenswaardige kopij in. De redactie, die bestaat uit Harry Kleinjan, Gerrie Groenewold en Judith Roosenschoon, houdt zich ook aanbevolen voor nieuwe schrijvers. Jan Oolman verzorgt de verzending van de Kronieken.

- De groep die de begraafplaatsen inventariseert ligt stil. Men hoop in de zomer van 2003 weer verder te kunnen gaan.

- Een aantal mensen is onder leiding van Jan Groenenberg bezig om indexen te maken. Hanneke Resius doet dit voor de Kronieken. Maar ook de Doop-, Trouw- en Begraafboeken worden geïndiceerd. De Protocollen van Bezwaar van Nijbroek zijn dankzij Ada van der Goot klaar.

- De heer Huisman verzorgt wekelijks de fotorubriek in het Voorster Nieuws.

Bijzondere gebeurtenissen

- Op 26 oktober werd het boek "Zicht op Voorst" gepresenteerd op de receptie van

Voorster Belang, dat 75 jaar bestond. Gerrie Groenewold heeft met Josien Schutte heel veel werk gehad aan het boek. Ze kregen gelukkig hulp van een aantal andere vrijwilligers van de Stationsstraat en ook van Henk Borgonje. Het boek - in een oplage van 1120 exemplaren - was ondanks de magere intekening van 500 heel snel uitverkocht. Er komt nu een versie op cd-rom uit. Gerrie Groenewold werd voor haar werkzaamheden bij Voorster Belang en ook een beetje voor die bij de OKV koninklijk onderscheiden.

Het bestuur vond deze bijeenkomst een mooie gelegenheid om ons lid Herman ten Hove in het zonnetje te zetten. Voor zijn vele verdiensten voor de vereniging en voor de geschiedbeoefening speldde Jan Oolman hem het insigne op als Lid van Verdienste.

- Het bestuur heeft ingesproken bij het debat over de ruimtelijke perspectieven stendendriehoek. De notitie die uitgesproken is, is de gemeente ook toegestuurd. Het bestuur is van mening dat het Voorster gebied niet opgeofferd mag worden aan de stedelijke ambities van de omliggende gemeenten.

Ontwikkelingen

- Verbetering van de ledenadministratie. De ledenadministratie is nu in zijn geheel bij de penningmeester en draait op een nieuw programma. We hopen dat hierdoor ook de fouten die er in de verzending van de Kroniek optraden, tot het verleden behoren.

- Automatisering. Deze blijft de aandacht opeisen en is nog niet helemaal afgerond. Het gaat vooral om het scannen en invoeren van de foto's en ze voorzien van de

juiste gegevens. Inmiddels draait er in Stationsstraat een klein netwerkje waardoor verschillende mensen er tegelijkertijd mee bezig kunnen zijn. De fotovrijwilligers krijgen hierbij hulp van Henk Borgonje en Gerard van der Liende. De bedoeling is dat ook de catalogus van de bibliotheek en in de toekomst de index van de documentatie in de computer worden opgeslagen.

-Het bestuur is bezig de mogelijkheid te onderzoeken van een website voor de OKV. Hiervoor gaat Herald Boevenbrink aan de slag. De bedoeling is dat er een aantal foto's en ook een aantal gegevens voor bezoekers aan de site beschikbaar komen. Ook de mogelijkheid tot vragen stellen of reageren komt erin.

- Gerrit Mulder en Bertus ten Bosch zijn heel druk bezig met hun "oorlogsproject" dat op 3, 4 en 5 mei 2003 gaat draaien. Het wordt een fotoroute op de Wilpse Klei die

wandelend of fietsend afgelegd kan worden. Onderweg is door foto's met begeleidende tekst zichtbaar wat zich daar 58 jaar geleden heeft afgespeeld. De samenstellers zijn bezig om met allerlei extra's de route nog interessanter te maken.

- Een groepje vrijwilligers is bezig om in kaart te brengen hoe we de foto's, documentatie en kaarten die we hebben het best kunnen bewaren en terugvinden. Dat is niet zo simpel. Ook met de archivaris, Anemarie Geerts, bestaat hierover contact. - Door de veelheid aan activiteiten hebben we binnen de vereniging een aantal vacatures: we zoeken iemand die de fotorubriek in het Voorster Nieuws kan overnemen, iemand die de archivaris helpt om archieven te schonen en te inventariseren, iemand die het begraafplaatsenproject wil versterken en een zaalwacht voor de dinsdagmiddag.

Uit de bladen

door J. Roosenschoon

Uit de vele bladen die we als vereniging binnen krijgen van zusterverenigingen uit de regio vindt u hieronder een kleine selectie. Alle tijdschriften liggen ter inzage in ons pand aan de Stationsstraat.

In het *afdelingsblad van de Nederlandse genealogische vereniging* staat het verslag van een lezing, gehouden door Kees van Esch uit Dronten. Van Esch combineert astrologie met genealogie. Deze genealoog, die van beroep chemicus is, ziet de astrologie als hulpwetenschap om iets over het karakter van voorouders te weten te komen. Het is dan wel gewenst om van het pre-

cieze geboortetijdstip uit te gaan, maar dit is natuurlijk niet altijd mogelijk. Om zich te oefenen en om de betrouwbaarheid van zijn werk te toetsen heeft Van Esch eerst horoscopen gemaakt van nog levende mensen. Het samenstellen van een horoscoop is een ingewikkelde zaak, maar het is wel intrigerend om op zo'n manier nog meer van de voorouders te weten te komen.

In *'t Olster Erfgoed* schrijft J.D. Hilferink over "Holsto: ligging en grootte". De vroegste vermelding van Holsto is in een oorkonde uit 947. Het was een hoforganisatie, dus een hof, landerijen en hoeven, die een

Karolingische vorst aan een vrouwenklooster in Essen schonk. In de eeuwen hierna breidde het klooster zijn bezit uit met nieuw ontgonnen landerijen in de mark Olst. Hilferink gaat vervolgens na waar het Hof gelegen heeft. Waarschijnlijk stond op de plaats van de huidige gotische kerk de hofkerk in het kerngebied van Holsto.

Het *Deventer Jaarboek* heeft een uitgebreid artikel van drs. R.F. Berends over de sigarenindustrie in Deventer. Op het hoogtepunt van deze industrie, in het begin van de 20e eeuw, werkte zo'n 10% van de beroepsbevolking in de sigaren. Meer dan 100 grote en kleine bedrijfjes hielden zich met deze industrie bezig. De eerste sigarenfabrieken zijn ontstaan uit de oudere tabakskerverijen. De tabak kwam zowel uit de omgeving van de stad, bv. uit Diepenveen van de firma Keurhorst, als uit de koloniën. Zo had de Deventer familie Birnie tabaksplantages in Oost-Java. Verder schrijft Michiel Bartels in dit nummer over archeologische projecten.

Nog veel meer archeologie is te vinden in *De Hunnepers*, het blad van de AWN, afdeling Zuid-Salland, IJsselstreek, Oost-

Nieuwe aanwinsten

door J. Lubberts

Genealogie: Het geslacht Doornebosch door T. Doornebosch.
Vaassen in fragmenten door Ivo Pommerd en Karel Bourgondiën.
Rapport "Ontwikkelingsvisie Terwoldse Bandijk" uitgave gemeente Voorst en adviseurs bureau BugelHajema.

Veluwezoom. Behalve in Deventer wordt er ook gegraven in Apeldoorn, Raalte, Bathmen en Zutphen. In deze laatste plaats is dit bij de a.s. nieuwbouwwijk Leesten-Oost. Er zijn allerlei nederzettingssporen uit verschillende perioden gevonden. Dit gebeurde d.m.v een proefsleuvenonderzoek. Zowel van jachtkampjes uit het mesolithicum als van boerderijen uit de vroege brons- en ijzertijd zijn resten gevonden. En ook sporen van bewoning vanaf de 14e eeuw.

In *Uth het Oulde-Bruck* een artikeltje van E. Boeve over transport op het boerenbedrijf. Allerlei vervoersmogelijkheden komen aan bod: het melkjuk, de kruiwagen natuurlijk, maar ook de hondenkar en de stortkar. Dit is een tweewielige wagen die ook wel boomkar genoemd werd omdat de bomen waartussen de os of het paard liep, vast aan de wagen zitten. De sleepkar heeft drie wielen, waarvan de voorste klein is. Hiermee werden dieren of mest vervoerd. Voor hooi en graan werden nog weer grotere wagens gebruikt, bijvoorbeeld een ladderwagen waaraan allerlei accessoires werden toegevoegd om zoveel mogelijk last te kunnen bergen.

Het geslacht van Apeldoorn door K. Mars.
Gedenkboek, Koningin Wilhelmina in haar openbaar leven door G.L. Pepper.
Officieel gedenkboek t.g.v. het 25-jarig regeringsjubileum Koningin Wilhelmina. Een zogenaamd Overijssels Wapenboekje uit de 16e eeuw door Mr. H.J. Nalis.

17 mei: genealogische dag in Harfsen

Zaterdag 17 Mei 2003 organiseert de Werkgroep Genealogie van de O.H.V. de Elf Marken te Gorssel weer haar jaarlijkse Genealogische dag in het Richtershuis aan de Hulstweg 4 te Harfsen. Een 25-tal standhouders uit heel het land zal belangstellenden weer allerlei informatie verschaffen op genealogisch gebied. Uit de regio komen o.a. Historisch Genoot-

schap Lochem, Oudheidkundige kring Voorst, het O.T.G.B., Gerrit Goorman uit Den Haag en vele anderen.

De toegang is gratis, de dag begint om 10.00 uur. Het belooft weer een gezellige dag te worden.

Tevens presenteert de Werkgroep Genealogie van de Elf Marken die dag de Genealogie Brummelman in boekvorm.

***Geschiedenis
herhaalt zich...***

Vestigt U

in de gemeente

Voorst

Gunstige ligging tussen Apeldoorn, Deventer en Zutphen. Prachtige wandel-, fiets- en auto-wegen.

Schitterende bouwterreinen

Vraagt inlichtingen over bouwterrein op het fraai gelegen

Holthuis te Twello

BILLIJKE PRIJZEN

(Advertentie in het Propagandaboek Gelderland, 1945)

Inlichtingen: 1794
Gemeentewerken Twello-Deventer - Tel. 4803